

Achter de rug

Grussersvierdaagse in Luxemburg

Ik hou van wandelen op mijn gemak, en te stoppen als ik daar zin in heb. Het zwervend leven is wat ik nodig heb. Te voet bij mooi weer in een prachtig landschap, zonder enige haast en aan het einde van mijn reis een aangenaam doel; dat is precies van alle manieren van leven degene die mij het meest in de smaak valt. (J-J Rousseau-1712-1778)

Op 27 tot 30 december gingen we met 9 Grussers op stap op het nieuwe pad: de Eislecktrail. Aan de hand van bovenstaand citaat van J-J Rousseau wil ik iets van onze vierdaagse oplichten.

Ik hou van wandelen op mijn gemak, en te stoppen als ik daar zin in heb.

In overleg besliste we om de eerste etappe van 25 km te verkorten om optimaal te genieten van het mooie landschap. De eerste etappe was ook de zwaarste. Heel veel klimmen en dalen. Elke dag stapten we tussen de 13 en 20 km. Als we een café tegen kwamen hielden we halt om even op te warmen. In Clervaux waanden we zelfs even in Polen.

Te voet bij mooi weer in een prachtig landschap

We hadden echt geluk met het weer. s 'morgens was het de eerste dagen even krabben maar overdag scheen de zon overvloedig. De laatste dagen was de zon iets minder aanwezig maar het heeft nooit geregend. 70% van de paden was onverhard en er was ontzettend veel afwisseling tussen natuur en bezienswaardigheden. Ook veel infopanelen onderweg. Heel bijzonder vond ik het nooit afgewerkte kanaal tussen de Moezel en de Maas. Elke stap dag had iets verrassend in petto. Iedereen was onder de indruk van de schoonheid onderweg.

Aan het einde van mijn reis een aangenaam doel

Na de tocht gingen we lekker eten in een restaurantje of we kookten zelf in de gite. In onderling overleg werd er beslist om soep en spaghetti klaar te maken. In alle haast na de tocht vonden we een Portugees winkeltje. We vonden er alles voor de soep en de spaghetti behalve gehakt. Tom en Griet stelde dan voor om kikkererwten, bruine en witte bonen te gebruiken en te kiezen voor een vegetarische variant. Tom en ik waren rond 21 uur klaar met onze maaltijd. En gegeten dat er werd...

Het was heerlijk vertoeven in de gite. Heel veel plaats en een heel goed uitgeruste keuken. s 'avonds werd er "Barricade" gespeeld met een lekker streekbiertje tot in de vroege uurtjes.

Heel erg bedankt, tochtgenoten!
Jozef

Een gezellige start in het Nieuwe jaar

Een kleine 30 tal leden was samen gekomen in de parochiezaal van St. Colletta in Gent voor het nieuwjaarsfeest in Gent. Enkele waren al druk in de weer om tafels te dekken, de aperitief hapjes klaar te zetten en de koude schotels te schikken. Ondertussen kwam iedereen met zijn beste wensen binnen. Veel tijd om bij te praten en met nieuwe gezichten kennis te maken. Ondertussen was de film gestart die Johan had gemaakt tijdens de reis van de voorbije zomer, mooie beelden met heel veel herinneringen.

De nieuwjaarsbrief van het dagelijks bestuur werd voor gelezen en de planning voor de komende tijd wat toegelicht.

Na dit alles werd het de hoogste tijd om koffie te schenken en de zelf gebakken taart te verorberen,

van dienst was blij dat er genoeg was en niet teveel overschot. Ja, zo moet het zijn.

Velen kwamen een handje toesteken bij de afwas en de anderen wilden toch nog hun spel afmaken.

Zo werd een gezellige namiddag afgesloten. Merci fotograaf van dienst, gelukkig had toch iemand een fototoestel mee.

je wist niet wat te kiezen want het zag er al allemaal even lekker uit, merci bakkers van dienst.

De koffie was nog niet op en de gezelschapsspelen kwamen boven tafel. Sommigen hadden haast geen tijd om het glas te heffen op het nieuwe jaar. Maar mannekes we gaan eten hoor want het koud buffet staat warm te worden.

Sommigen kwamen de schotels bewonderen, anderen zagen dat het heel gezond was, kortom ze werden leeg gegeten en de kokkin

Wandelen in Damme 'land van kanalen'

Op een kille zondag stonden we met enkele te wachten op onze ontbrekende deelnemer, stond eventjes op een verkeerde parking, te wachten. Geen nood we hebben tijd genoeg waarom ons haasten, 't is toch zondag, hé.

Boterhammetjes verorbert, klaar om aan de wandeling te starten door de prachtige natuur rond Damme.

Tijdens het stappen waren we mekaar toch wel wat aan het plagen en werden sommige bomen en vergezichten tot in de detail besproken. Ja er was er nu één die zijn vraag een beetje ongelukkig stelde en dan krijg je natuurlijk de grondige beschrijvingen.

Na de gidsbeurt die we in De Panne kregen

kan je eigenlijk nog onmogelijk een boom passeren zonder hem te bestuderen. Zie je wel! hoe interessant soms een activiteit kan worden dat je er maanden later nog van kunt spreken. De wandeling liep verder langs de kanalen naar Oostkerke waar er een welverdiende rustpauze was verdiend.

In dat café was men bezig met volkspelen en natuurlijk moesten we supporteren hé.

Misschien wel een idee voor later.

Als we voordat het donker wordt willen in Damme zijn, zullen we moeten verder stappen. Het was echt een mooie wandeling in een prachtige, rustige natuur. Weer wat vitamientjes op gedaan voor de komende week.

Een mooi stukje natuur in putje winter en prachtige bloemen om van te genieten

Zal de activiteit van vandaag wel normaal kunnen doorgaan? Dit was de vraag die ik mijzelf zondagmorgen stelde. De afgelopen dagen had het zoveel geregend dat onze wandelweg die voorzien was blank stond. De gids stond ons al op te wachten en kon mij vertellen dat er geen water meer stond op de weg die we 's namiddags bewandelden. Kort legde hij de geschiedenis uit van het ontstaan van de warandeputten. Zoals verwacht bleef de zon achterwege maar toch konden we de wandeling droog houden. We kregen een mooie uitleg over alle planten, bomen en vogels die te vinden zijn in het klein natuur gebiedje. Vandaag hadden we pech, de

vogels waren precies gaan vliegen. Maar toch hebben we echt kunnen genieten van de omgeving.

Na de picknick wandelden we naar de Helleboruskwekerij. Dat er zoveel verschillende soorten bestonden wist ik toch niet. Stefaan en Myriam vertelden dat deze planten niet zo makkelijk waren om te laten groeien en bloeien terwijl ze hier op 3 km van de kust weelderig staan te bloeien. Hou hadden we het antwoord, een helleborus houd niet van zanderige grond. Tussen de bloemen stonden heel wat beeldhouwwerkjes. Prachtige exemplaren maar de prijs was er ook naar.

In de kwekerij konden we genieten van frisdrank of koffie en voor wie wilde een stukje warme appeltaart. Het ging er echt gezellig aan toe en we waren er echt welkom. De weergoden lieten het niet echt toe om een wat langere wandeling te maken. De lucht zag alweer grauw. Inderdaad na de snack viel de regen alweer met bakken uit de hemel.

Een beetje luchtvaart geschiedenis en vol op genieten van de Leie

Vandaag weerom slecht weer, de regen komt met bakken uit de hemel, een paar afmeldingen. Nu het zal deze namiddag missschien beter worden, 't is te hopen.

Met z'n allen schuilden we in het luchthaven gebouw. Onze gids, een gepensioneerd piloot kwam ons binnen vervoegen en begon zijn verhaal over de luchthaven van Wevelgem op papier een rondleiding van 1u30 min.

Hij vroeg of wij tijd hadden en waar we 's middags gingen eten dus geen probleem we hebben tijd. Onze gids begon vol passie te vertellen over zijn luchthaven die al heel veel had doorstaan. Door het slechte weer stegen er geen vliegtuigjes op en was er bijgevolg weinig beweging, brute pech hadden we. Vandaar wandelden we 10 m verder naar het museum

waar heel de geschiedenis van de luchtvaart uit de doeken werd gedaan. Een groot deel van die geschiedenis speelde zich af tijdens de twee oorlogen die de luchthaven had mee gemaakt. Onze gids ging echt op zijn verhaal, plots vroeg hij hoe laat het

al was. Tot ieders verbazing kwart voor één. Bijna 3 uur heeft hij geboeid staan vertellen. Het was meer dan de moeite om te zien hoe de schietstoel er vroeger uitzag en om naast de motor van een straaljager te staan. De zon komt even piepen, hoera we gaan kunnen wandelen. Maar dat was niet gerekend op die grote zwarte wolk die achter ons lag. Dan maar de buien radar bekijken, richting Wevelgem kwamen nog heel wat buien op ons af. Kunnen we hier ergens in de omtrek gaan bowlen? Weerom internet geraadpleegd en beginnen rond bellen. In Kortrijk op de Pottelberg kon het dus met z'n allen daar naar toe. Het werd echt een

gezellige namiddag met toch een paar kraks onder ons. Rond 16u scheen de zon en zag het er droog uit. Dries wilde ons toch nog meenemen op een klein stukje van zijn wandeling en toonde enkele van de bezienswaardigheden van Wevelgem, ook de Leie hebben we gezien. Dank je wel Dries voor je suggestie, zo heb je als Wevelgemnaar ook eindelijk eens het luchtvaartmuseum gezien.

